

Malý zpravodaj dolnobenešovské farnosti **NEDĚLNÍČEK**

ČERVEN 2012

SLŮVKO FARÁŘE

Mírumilovná farnost nebo příprava na manévry?

Základní činnosti přísluhujících u oltáře – tedy ministrantů – není upíjet tajně v zákristii mešní víno, (jak na to vzpomínají čas od času ministranti odrostlí, kteří by prý dali skoro bez problémů dohromady latinský Otče náš...), ale schopnost postarat se o základní úkony při liturgii v blízkosti oltáře nebo při jiných příležitostech, které liturgický život farnosti přináší.

Nad rámec základních činností pak tam může patřit např. seznámení se se střelnou zbraní, které lidově říkáme „vzduchovka“. A proto jsme udělali střelby ze vzduchové zbraně v zámeckém parku našeho města

Jediné nebezpečí spočívalo v tom, že zatímco probíhaly ostrostřelby, na druhé straně budovy v pokojném ovzduší probíhala svatba, při které jistě ženich ani nevěsta netušili, co se vzdušnou čarou asi 30 metrů od nich děje. Nebezpečí zatoulaného broku jsme vyřešili tím, že byl prostě střelivu vyhlášen zákaz toulání.

A že ministranti jsou zdatní, svědčí mimo jiné i to, že se můžete jít klidně podívat, zda všechna okna budovy školní družiny jsou ze strany od parku celá.

Jsou? No vidíte (no, jen jestli jste se tam opravdu byli při procházce podívat).

Rodiče pomohli

Rád bych touto cestou poděkoval rodičům dětí, které 20.května poprvé přistoupily při slavnostní bohoslužbě ke svatému přijímání, že nám pomohli úklidem připravit hezké prostředí kolem našeho kostela sv. Martina.

Pavel Kuchař, farář

Nezbytná podmínka štěstí

**Nemáme,
neměli jsme
a nikdy nebudeme mít dvojníka.**

Je to až neuvěřitelné, ale je to tak. Ani jediný z lidí, kteří žijí, žili a budou žít na planetě Zemi, nemá skutečného dvojníka. I jednovaječná dvojčata, k nerozeznání si podobná jsou dvě originální lidské bytosti, každá se svým vlastním a nezaměnitelným posláním. Kriminalisté nás bezpečně dokáží rozlišit nejen podle otisků prstů, ale i podle originální genetické výbavy. Tu máme každý jinou, přesně takovou, jakou potřebujeme ke splnění svého jedinečného životního úkolu. A vůbec nezáleží na tom, jestli ten úkol je z našeho pohledu malý nebo velký. Důležité je, že je můj. Můj a nikoho jiného. A právě proto, že je můj, tak není ani malý, ani velký. Je akorát. To se mi moc líbí, protože lidé by na nás někdy naložili mnohem víc, než můžeme unést. Takhle se k nám ale Bůh nechová. Nikdy po nás nechce nic nemožného a ke všemu, co od nás žádá, vždycky dá sílu a patřičné schopnosti.

**Nezbytnou podmínkou lidského štěstí
je rozpoznat a splnit své poslání.**

Rozpoznat a splnit své poslání, je nezbytnou podmínkou lidského štěstí. To ale také předpokládá bez brblání a bez komentářů přijmout i svá omezení. Své limity. Přijmout a nemít z toho mindrák. Limity má totiž každý. Úplně každý. Pouze ne každý je schopen si je přiznat. Ale to, že něco nedovedu, že na něco nestačím, to vůbec neznamená, že jsem méně důležitá než ti ostatní. Určitě mám zase něco, co schází těm kolem mě. Já potřebuji je, oni potřebují mě. Velká lidská rodina je jeden organismus, složený z mnoha různých údů. Stejně jako v našem těle má každý jednotlivý úd svoji nezastupitelnou funkci - co umí ruka, neumí nos, co umí oko, neumí ucho - tak je to i s námi. Potřebujeme se, sloužíme a pomáháme si navzájem

Být si vědom svých schopností!

Tak jako by bylo hrubou chybou nepřiznat si svá omezení, bylo by stejně velkou chybou nebýt si vědom svých schopností, svého nadání, svého talentu - a nevyužívat tyhle dary ve prospěch ostatních lidí. Opakuji - nedostali jsme je pro sebe, ale pro druhé. Každé takové obdarování je zároveň úkolem.

Kdo tohle pochopí a přijme, bude se snažit podle toho taky žít. A tím se bude den za dnem přibližovat k tomu vytouženému nezcizitelnému štěstí, o kterém byla řeč minule. A kdo navíc uvažuje aspoň trochu logicky, nutně si z toho musí vyvodit závěr: když úkol, tak kdo mi ho asi dal? Kdo mě k tomu konkrétnímu a jedinečnému úkolu uschopnil? Kdo mi důvěřuje, že to dokážu, že se nezaleknu překážek?

Než člověk najde odpovědi na tyhle klíčové otázky, nutně žije ve zmatcích a sotva se může cítit v bezpečí, natož šťastný. Tápe, hledá. Jakmile odpověď na otázku "proč tu jsem" najde, má své štěstí pevně v rukou. Tuhle zkušenost udělalo před námi mnoho lidí, mezi nimi i sv. Augustin, který řekl: "Nepokojné je srdce lidské, dokud nespočine v Bohu."

(čerp. Z internet. Stránek www.víra.cz- z knihy „Jak to vidí Marie Svatošová“)

Věra Dudová

SVĚTEC MĚSÍCE ČERVNA

SVATÝ MEDARD

Medardova kápě čtyřicet dní kape!

Další světec, výrazně spojený s meteorologickými pranostikami.

Tak to je asi vše co o něm víme, a že se tato pranostika jeho k jménu váže. **Kdo však byl svatý Medard?**

Byl synem bohatého šlechtice Nektarda a Protágie. Narodil se okolo roku 472. Již v dětském věku projevoval útrpnost a milosrdnou lásku. Jednou dal zimou trpícímu starci svůj plášť a když potkal cizince, okradeného o koně, věnoval mu z otcova stáda jiného. Dělal mu vždy radost, když mohl obdarovávat jídlem chudé. Otec jeho štědrost schvaloval a byl rád, že Medard má citlivé srdce vůči bližním.

Podle legendy zastihla Medarda v chlapeckém věku bouře v přírodě, v té chvíli se nad něj snesl obrovský orel, který ho roztaženými křídly ochránil před deštěm. Tento příběh se stal podnětem ke vzývání Medarda proti deštivému počasí zvláště o senách.

Medard studoval a konečného vzdělání dosáhl okolo roku 505. Tehdy přijal i kněžské svěcení. Jako kněz působil ve svém rodišti.

Mnohé příběhy z jeho života vedly k tomu, že byl považován za patrona zlodějů, ač jeho milosrdný postoj k nim předpokládal jejich

obrácení. Medard svou láskou odzbrojoval i otrlé zločince. Jako úspěšný moralista dokázal přemluvit i vojáky krále Chlotara, aby vrátili svou kořist.

Po smrti biskupa vermondioského byl ve věku 70. let jmenován jeho nástupcem. Medard dovedl pokleslou diecézi k velikému rozkvětu. Ve vysokém věku Medard vážně onemocněl. Po smrti byly jeho ostatky uloženy v královském Soissonsu. Nad jeho oslaveným hrobem byl postaven chrám o při něm zřízeno opatství. Na Medardově hrobě byly uchovávány i okovy zajatců, kteří na jeho přímlovu u Boha byli zázračně osvobozeni.

V roce 1356 Karel IV. získal pro pražský chrám rámě z těla sv. Medarda, takže u jeho ostatků můžeme prosit i v naší vlasti.

připravila Marie Ohrálová

CO JSME PROŽÍVALI V KVĚTNU

SVÁTEK SVATÉHO FLORIÁNA A ODPUST V DOLNÍM BENEŠOVÉ

Stalo se již tradicí, že první neděli v květnu slavíme v naší farnosti odpust a zároveň slaví hasiči svátek svého patrona, svatého Floriána.

V 10 hodin byla sloužena v kostele sv. Martina slavná mše svatá a po ní jsme šli průvodem k soše svatého Floriána, abychom se u ní společně pomodlili.

BRATRSTVO SVATÉHO JOSEFA

V neděli 14.května se sešli odpoledne členové Bratrstva svatého Josefa na faře. Byla to první společná schůzka, která byla svolána proto, aby se společně prodiskutovalo, jak toto společenství oživit, aby to nebyla jen skupina modlitební, ale i prospěšná

První svaté přijímání v naší farnosti

ZÁBŘEH

V neděli 13. května přijaly v kostele sv. Urbana v Zábřehu první svaté přijímání čtyři děti, dva chlapci a dvě děvčátka. Počasí je trochu potrápilo, protože se ten den velmi ochladilo. Po mši svaté se děti vyfotily každý zvlášť s panem farářem. Budou tak mít další památku na tento slavný den.

DOLNÍ BENEŠOV

V neděli 20. května, o sedmé neděli velikonoční, přistoupily také děti třetích tříd z Dolního Benešova k prvnímu svatému přijímání.

Sešly se na náměstí. Společně s rodiči a kmotry, za doprovodu hudby je pan farář přivedl do krásně vyzdobeného kostela, aby při slavné mši svaté přijali tuto svátost eucharistie.

V letošním roce bylo u prvního svatého přijímání celkem 21 dětí, deset děvčat a jedenáct chlapců. V závěru mše svaté děti poděkovaly svým maminkám květinami za život a panu faráři za přípravu na tento slavný den. Na oplátku také pan farář děti obdaroval pamětním listem. A krásný den to opravdu byl, protože i sluníčko se usmívalo celičký den.

POUŤ NA TURZOVKU

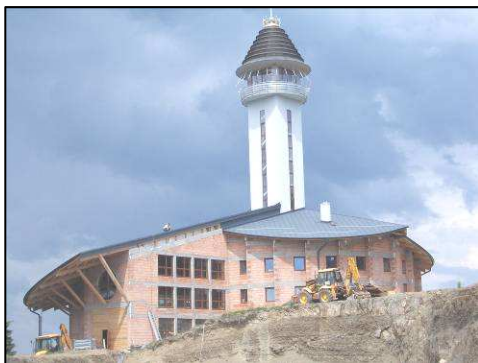
Všichni jsme se tam nevešli, proto někteří museli na lavičkách před kapličkou. Bylo tam ozvučení, takže nebyli o nic ochuzení.

V úterý 22. května se uskutečnila pouť naší farnosti za Pannou Marií na Turzovku. V 11 hodin sloužil otec Pavel mši svatou. Zdejší kaplička je velmi malá, vejde se do ní jen něco málo přes dvacet lidí.

Cestou zpět k autobusu jsme si nabrali vodu ze zázračných pramenu. í.

Zed' okolo kapličky je poseta kamennými cedulkami, kterými poutníci děkují Panně Marii za zázračnou pomoc a uzdravení.

PRAVÁ ZJEVENÍ PANNY MARIE NA TURZOVCE

pravidelné obchůzce v 9 hodin ráno zastavil nedaleko Turzovky na Živčákově hoře. Zde u chodníčku visel obraz Matky Ustavičné pomoci a tak se jako vždy na tomto místě pomodlil Otčenáš a Zdravas Maria. Při vyslovení jména „Maria“ uviděl krátký záblesk a tak se podíval tím směrem. Ve vzdálenosti asi 12 m uviděl ve výšce 2 metrů nad zemí Pannu Marii. Byla vysoká asi 2 metry, oblečená do bílých dlouhých šatů, přepásaných modrou stuhou, s hlavy jí splýval dlouhý závoj. Ruce měla sepnuté a přes levou ruku jí visel růženec. Tvář měla oválnou, běloučkou, vypadala jako šestnáctiletá dívka. Celý její zjev působil majestátně a mocně. Stromy z toho místa zmizely a místo nich tam byl záhon květin. Květiny byly tak krásné, že něco podobného v životě neviděl. Celou dobu na něho nepromluvila ani slovo, přesto však, jak popisuje, přijal v obrazech její příkazy:

1. „Čiňte pokání, modlete se za kněze a řeholníky, modlete se růženec.“

2. „Když se lidé nenapraví, přijdou strašné pohromy- jednotlivě i hromadně - a lidé budou hynout různými způsoby.“

3. „Jestliže se lidé nepolepší, zahynou.“

Pan Lašut o svých zjeveních mlčel. Panna Maria se mu ještě zjevila 7. a 21. června 1958, dále 7. a 21. července a naposledy 14. srpna 1958. Vždy v 9 hod. ráno. 7. září když přecházel přes tři kopce, pokaždé, když se zastavil, upadl do tranzu a začal hlasitě vzlykat. Pláč přivedl lidi, kteří se ho vyptávali, co se mu stalo. V bezvědomí vyprávěl o svých zjeveních. Když se probрал o ničem nevěděl. Tak se jeho příhoda začala vyprávět po celém okolí. Pan Lašut měl za totality velké problémy s příslušníky VB. Dlouhou dobu strávil ve vazbě za pobuřování a šíření poplašných zpráv. Několikrát byl také ústavně léčen.

ZÁZRAČNÁ VODA NA TURZOVCE

V době Lašutova ústavního léčení dostal pan Kaválek ve snu poselství o léčivé vodě na Živčákově hoře. Dle pokynů ve snu šel na horu a začal kopat a skutečně objevil vodu. Když narazil na pramen, zjevila se mu Panna Maria, poděkovala mu a ukázala mu další místo pro druhý pramen. Voda z těchto pramenů vyléčila mnoho těžce nemocných lidí. Voda má nejenom léčivé účinky, ale též duchovně povznáší. Místo zjevení se proměnilo v místo poutní, byla zde postavena kaplička, která byla za doby totality několikrát zničena. Na toto místo přichází po dobu 40 let každodenně množství lidí s vírou, nadějí a vděčností k Matce Boží. Odnášejí si odtud vodu a prosí o uzdravení z nemocí, proti kterým lékařská věda nezná léku. A tak se začaly šířit zprávy o zjeveních a zázračných uzdraveních vodou z Turzovky nejenom v okolí, ale i do různých míst v Čechách na Slovensku i v Polsku. Dodnes sem přicházejí i návštěvníci z Německa, Rakouska, Švýcarska i z jiných zemí. V okolí se začaly stavět malé oltářky a kapličky.

Zvláštní úkazy na Živčákově hoře nedaleko Turzovky spatřilo mnoho lidí. A to nejen jednotlivci, ale celé skupiny, třeba i celý autobus. Viděli různé úkazy na slunci, jak paprsky slunce vytvářejí různé tvary, jako kříže, hvězdy nebo jiné (například ciferník, kdy ručičky ukazují za pět minut dvanáct). Mezi množstvím lidí, kteří spatřili Pannu Marii patří i akademický malíř Stanislav Bartoloměj, který ji spatřil 15.8. na den Nanebevzetí Panny Marie a 16.8.1964. Lidé v okolí vyprávějí, že Panna Marie na sebe bere různé podoby- jednou je stařenkou, jindy ženou z lidu, či krásnou Paní. Jednomu z mužů, kterým se zjevila (K. Židlický z Prahy) sdělila:

„Moje hora jest Mým královstvím u vás. Jsem tam vždy mezi Vámi. Často mne vidíte, ale nepoznáte. Moje hora má léčivé prameny, ale jen pro toho, kdo má silnou víru. Tento pramen vyléčí vše. Ale jen když člověk myslí na Boha nebo na Mne. Všechny prameny jsou stejně léčivé, jen víry je třeba.“

Mnoho poutníků spatřilo ve vodě při čerpání pramenů hvězdičky, křížky či jiné tvary, dokonce i podobu Panny Marie. Útvary jsou dobře vidět ve zmrzlé vodě v láhvi. Tato léčivá voda se nekazí.

Události připravila Marie Ohrálová

Rozpis úmyslů na mše svaté ve farnosti Dolní Benešov na červen 2012

Den	Datum	Místo a čas	Úmysl	Pozn.
Ne	3.6.	7.00	Za + Annu Pchálkovou (výroční)	
Ne	3.6.	Záb 8.30	Za Růženu Kauerovou, sestru a dvoje rodiče	
Ne	3.6.	10.00	Za + rodiče a sestru	
Po	4.6.	18.00	Za rodiče Holečkové, Peterkové a přízeň	
Út	5.6.	6.30	Za + Jaroslava Malkraba	
St	6.6.	18.00	Za + rodiče Ervína a Terezii Holečkovy a živou rod...	
Čt	7.6.	Záb 16.00		Bož.Tělo
Čt	7.6.	18.00	Za + otce a živou rodinu	
Pá	8.6.	Záb 18.00	Za Annu Totkovou (měsíční)	
So	9.6.	7.00	Za Otmara Hlubka, 2 manželky a sourozence	
Ne	10.6.	7.00	Za + Alfréda Thiempla (měsíční) a manželku	
Ne	10.6.	9.00	Za živé a + farníky a dobrodince kostela	Bož.Tělo
Po	11.6.	18.00	Za + Bohumíra Závadského (výroční)	
Út	12.6.	6.30	Za živé a + farníky	
St	13.6.	18.00	Za Jiřinu Mrázkovou, dvoje rodiče a přízeň	
Čt	14.6.	18.30	Za Karla Otípku, rodiče a přízeň	
Pá	15.6.	6.30	Za + Jiřího Kalužu a + otce	N.S.J.
Pá	15.6.	Záb 18.00	Za + syna	
So	16.6.	7.00	Za Bohumíra Tomíčka a rodiče z obou stran	
Ne	17.6.	7.00	Za živou rodinu s prosbou o b.pomoc, dar zdraví ...	
Ne	17.6.	Záb 8.30	Poděkování P.Bohu za ochranu a pomoc, přijaté ...	
Ne	17.6.	10.00	Za členy Živého růžence	
Po	18.6.	18.00	Za + rodiče Kučerové a Hoheislové	
Út	19.6.	6.30	Za živé a + farníky	
St	20.6.	18.00	Za + Marii Turanovou (výroční)	
Čt	21.6.	18.00	Za + Marii Gajdovou (výroční)	
Pá	22.6.	Záb 18.00	Za Františka Balarína, manželku a dvoje rodiče	
So	23.6.	14.00	Za živé a + šedesátníky z DB a ZÁ	
So	23.6.	ČK 17.00	Za + Pavla Vojáčka a rodiče	
Ne	24.6.	7.00	Za + Emila Osmančíka, rodiče a celou živou rodinu	
Ne	24.6.	Záb 8.30	Na daný úmysl	
Ne	24.6.	10.00	Za Lucii a Karla Janošovy	
Po	25.6.	18.00	Za Güntera Kichnera a + rodiče z obou stran	
Út	26.6.	6.30	Za živé a + farníky	
St	27.6.	18.00	Za dvoje + rodiče a sourozence	
Čt	28.6.	18.00	Za přijaté milosti, dar zdraví a živou rodinu	
Pá	29.6.	Záb 16.00	Za Jana Vrchovického, 2 švagry a přízeň	Svátek
Pá	29.6.	ČK 18.00	Za živé a + rybáře	Svátek
So	30.6.	14.00	Poděkování za obdržené milosti a dary ...(70-níci)	
So	30.6.	ČK 17.00	Za Wernera Holečka a dvoje + rodiče	
Ne	1.7.	7.00	Za členy Živého růžence	
Ne	1.7.	Záb 8.30	Za rodiče Bogdalové, Kolečkové a přízeň	
Ne	1.7.	10.00	Za Alfonse Gemzu, syna, rodiče a sourozence	

Poznámka: Kde byl úmysl textem delší, je jeho pokračování znázorněno třemi tečkami

OKÉNKO DO SVATÉ ZEMĚ

POSVÁTNÁ HORA SÍÓN

Místo Bohem velmi milované, v mnoha žalmech a písních opěvované.

Žalm 87 – Hospodin miluje, co založil na svatých horách, miluje brány Siónu nad všechna Jakubova sídla..

Žalm 124 – Požehnej ti Hospodin ze Siónu, neboť on učinil nebe i zemi.

Žalm 146 – Hospodin bude vládnout navěky, tvůj Bůh Sióně, po všechna pokolení.

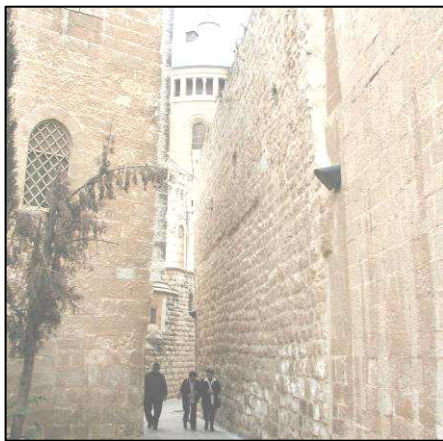
Žalm 147 – Jeruzaléme oslavuj Hospodina, chval svého Boha Sióně.

Siónskou bránou vcházíme na horu Sión a úzkými uličkami dojdeme k domu v němž je velká místnost -

VEČEŘADLO

Zde na tomto místě se podle tradice uskutečnila Poslední večeře Páně. Tady byla slavena první mše svatá na zemi, a to samotným Božím Synem. Zde Ježíš proměnil chléb ve své tělo a víno ve svou krev. Právě tady byly ustanoveny dvě svátosti: Svátost Eucharistie a Svátost kněžství.

Je to místo, kde se apoštolové sešli po Ježíšově zmrtnýchvstání. Zde se jim dvakrát zjevil, desátý den po svém nanebevstoupení jim právě tady seslal Ducha Svatého.

Byla zde i Ježíšova matka, Panna Maria.

Na tomto místě není dovoleno sloužit mši svatou. Ani papeži Pavlu VI. to nebylo umožněno. Jediný kdo zde sloužil mši svatou byl Svatý otec Jan Pavel II., který při druhé návštěvě v roce 2000 zde mši svatou sloužil, ale to zcela soukromou.

Autentické je pouze místo celého dění, nikoliv místnost, kterou vidíte.

HROB KRÁLE DAVIDA POD VEČEŘADLEM

Pod večeřadlem, vlastně o patro níže je symbolický hrob krále Davida. Židé toto místo velmi uctívají, protože právě tady král David působil, tady si postavil svůj palác.

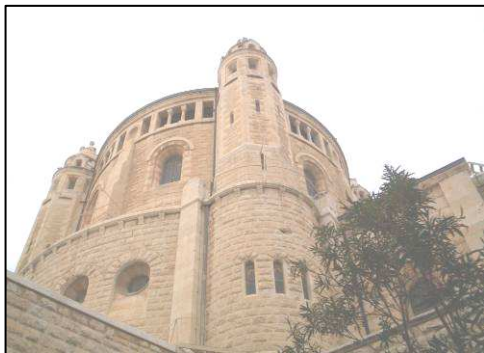
Vchod do Davidova hrobu je rozdělený, zvlášť pro muže a zvlášť pro ženy, stejně tak je to u zdi nárků.

Je to místo, které slouží židům jako modlitebna a zároveň je to i knihovna.

Davidova hrobka je prázdná. Místo jeho posledního odpočinku je neznámé.

BAZILIKA USNUTÍ PANNY MARIE - DORMITIO

Tato mohutná stavba, dominující hoře Sión, byla postavena na začátku 20. století na místě, kde po Ježíšově nanebevstoupení Panna Maria žila a kde zemřela. Odtud byla apoštoly přenesena do hrobu v jeskyni – dnes kostel – v údolí Cedron, v blízkosti Getsemanské zahrady, odtud byla vzata s duší i tělem na nebesa. Proto se záměrně říká, že Panna Maria usnula.

V této moderní bazilice je umístěna socha ze dřeva a slonoviny, nazvaná „Spící Panna“

POVÍDKA NA NEDĚLI

O ČI

Mladá maminka se před chvílí vrátila z práce, připravovala večeři a věnovala se domácím pracím. Snažila se, aby všechno vyšlo, jak se patří – chystala domácí hračky, které děti milovaly.

Nejmenšímu byly čtyři roky. Ze školky přišel plný zážitků a teď je mamince vyprávěl. Maminka mu roztržitě odpovídala a přikyvovala.

Za chvíli ji dítě zatahalo za sukni: „Mami...”

Žena kývla a několika slovy zareagovala. Jenže tahání se opakovalo. „Mami...” Maminka opět krátce odpověděla, škrábala brambory dál a myslela na záležitosti v zaměstnání..

Uplynulo pět minut. Dítě se na sukni pověsilo celou svou silou: „Mami, poslouchej mě očima.”

Poslouchat někoho očima znamená dávat mu na vědomí, že je pro nás důležitý.

Všechno důležité totiž prochází očima.

Když se Lucii narodil bratříček, začala naléhat na rodiče, aby ji s miminkem nechali samotnou. Rodiče se báli, že jako snad všechny čtyřleté děti může na bratříčka žárlit a že by mu mohla ublížit. Pro jistotu jí to nedovolili. Ale nezdálo se, že by na něj Lucie žárlila. Byla na bratříčka velmi laskavá. Jen její prosby byly stále naléhavější. Rodiče nakonec souhlasili.

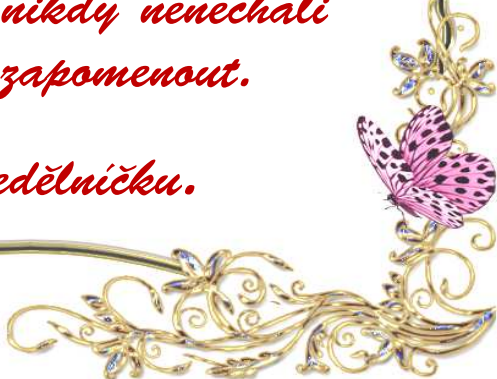
Lucie, celá šťastná, běžela do pokoje, kde leželo miminko. Samou radostí zapomněla pořádně zavřít dveře, a tak rodičům zůstala škvírka, kterou mohli pozorovat, co se uvnitř děje. Viděli, jak malá Lucie přišla k bratříčkovi, položila k němu tvář a jemně mu povídá: „Bratříčku, pověz mi, jaký je Bůh. Začínám to zapomínat.“

(Dan Millman)

Děti vědí, jaký je Bůh, ale přicházejí na svět, který se činí, seč může, aby na to co možná nejdříve zapomněly.

*Našim dětem přejeme k svátku
mnoho radosti a také to, aby je
jejich rodiče nikdy nenechali
na Boha zapomenout.*

Tým Nedělníčku.

Humor v kostele

V jednom pražském restauračním zařízení jsem narazil na zajímavou radu. Myslím, že stojí za malé zamyšlení. Znělo tam:

„Lepší sedět v hospodě a myslet na Boha, než meškat v kostele a myslet na hospodu.“

Kněz při procházce uvidí u schodů kostela skupinu chlapců se sirkami. Zeptá se jich, co dělají.

Hrajeme si na kostel,“ dostane od jednoho dítěte odpověď.

Překvapený farář reaguje udiveným pohledem.

A tak chlapec pokračuje: „No, už jsme zpívali, modlili se a poslouchali kázání.

“A teď si jdeme ven zakouřit.“

Vězeňský kaplan promlouvá k recidivistovi, který už potřetí vyloupil pokladnu: "Můj synu, až se dostaneš na svobodu, rád ti budu pomáhat."

"Moc děkuji za nabídku, důstojnosti," povídá vězeň. "Ale dělám to raději sám."

Mladší kněz, který při své činnosti využívá počítač, začíná mši svatou: Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Enter.

Bratři Mrštíkové, "Rok na vsi". Scéna na honu.

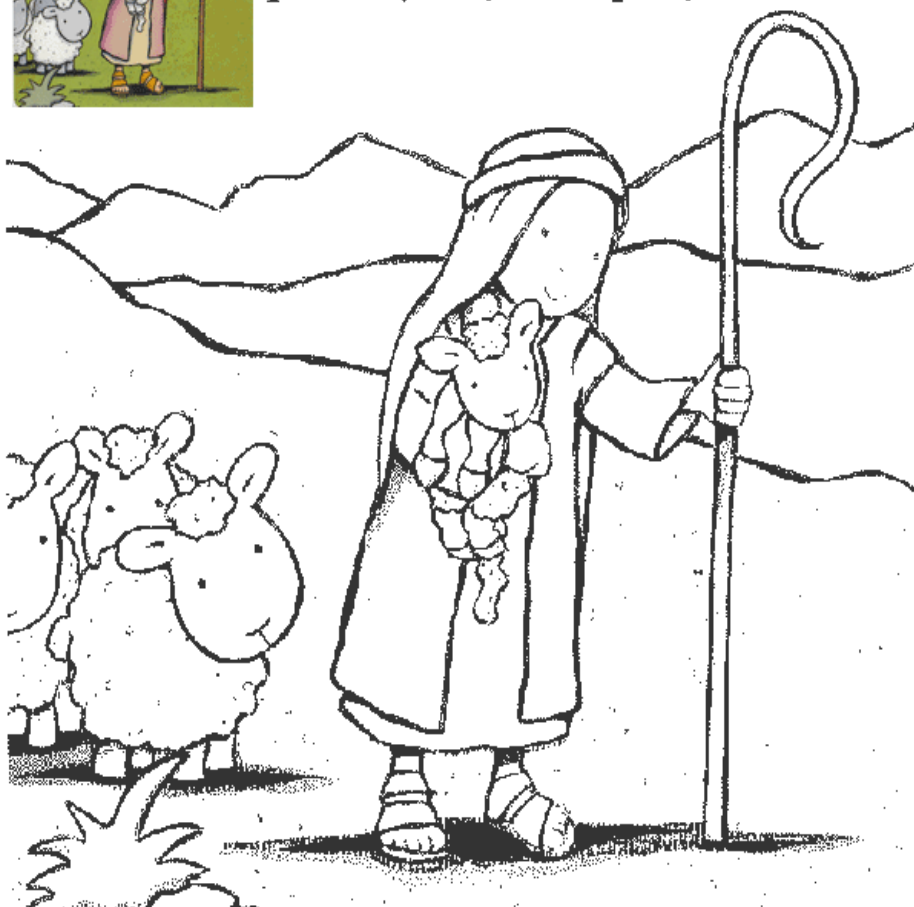
Pan farář vystřelí na zajíce, lehce ho zraní a zajíc běží dál. Druhý střelec ho dobře mířenou ranou skolí a komentuje to slovy: "Vy jste mu dal, pane faráři poslední pomazání, já jsem ho poslal do nebe."

Věra Dudová

Můžeš si malovat

Byl jednou jeden pastýř, který měl sto oveček. Vodil je na zelené pastviny, aby se napásaly.

Tato omalovánka je vytvořena z dětského leporela "Ztracená ovečka - dotýkáme se a poznáváme, vydala Karmelitánské nakl., www.ikarmel.cz, autor: Caroline J. Church
úprava obrázku: www.deti.vira.cz

Věra Dudová

AŤ NEDĚLNÍČEK vnese do Vašich rodin příjemné, pokojné a sváteční chvíle

Vydavatel

Svátek sv. Floriána a odpust v naší farnosti

- **Římskokatolická farnost Dolní Benešov**
Nám. Cypriána Lelka 74
747 22 Dolní Benešov
- **Připravuje pro vás „Tým Nedělníčku“:**
- P.Mgr. Pavel Kuchař, farář
Věra Dudová
Marie Ohřálová
- **email:** nas.nedelnicek@seznam.cz
- **internetové stránky:** <http://farnost-dolnibenesov.webnode.cz/>
- vychází první neděli v měsíci
- **Zapsáno do evidence periodického tisku Ministerstva kultury** pod evidenčním číslem MK ČR E 19917.